

Bei, at indrømme Fabrikarbeidere, Haandværksvende, Haandværksdreng og Daglere den samme Fortrinsret som Tyendet. — Det er altsaa kun paa mindre væsentlige Puncter, at dette Affnit afviger fra den gjældende Ret. Der er, som jeg bemærkede, kun eet Punct, hvort en saadan væsentlig Afvigelse finder Sted, og det er det, som omhandles i Affnitets 4de Kapitel, Kapittlet om Netshandlers Afkræftelse ved senere paafølgende Konkurs. Dette Kapitel har til Hensigt i meget større Omfang end den gjældende Ret hjemler, at aabne Afgang til at omstøde Netshandler, der ere foregaaede i den sidste Tid for Konkursen, og hvis Bestaaen vilde være til Forurettelse for Kreditorerne. Som det vil ses, er der først nogle Paragrafer, som hjemler en særlig Afgang til at omstøde visse Netshandler, som ifølge Erfaringens Vidnesbyrd ere sæt farlige for Kreditorernes Ret, som ifølge Erfaringens Vidnesbyrd især benyttes til at forstyrre det ligelige Delingsforhold, som det er Konkursens Hensigt at fremkalde; det er §§ 20—22. Dernæst er der en almindelig Bestemmelse i § 24, som indeholder den ordentlige Afgang til at afkræfte alle Netshandler, som forstyrre det ligelige Delingsforhold mellem Kreditorerne, naar de have fundet Sted i den sidste Tid for Konkursen, paa et Tidspunct, hvor Konkursens Indtrædelse var nærførestaaende, og hvor det maatte siges, at saavel Debitor som Alle de, der havde indladt sig med Fallenten, maatte indse, at Konkursens Udbrud var overhængende. Under disse Omstændigheder gaar Udkastet ud paa, at enhver Netshandel, som sigter til at begunstige enkelte Kreditorer fremfor andre, kan omstødes. Endelig indeholder Kapittlet nogle Paragrafer, som sigte til undtagelsesvis at give en meget videre Afgang til at omstøde enkelte Netshandler, som ikke fortjene synderlig Gunst, og som bør falde, naar Kreditorernes Lærv fræver det, og det er da fornemmelig Gaver og saadanne Kontrakter, hvorved Skyldneren i det sidste Aar for Konkursen har anvendt uforholdsmæssig store Beløb til Eihvervelse af Livrente, Overlevelsesrente eller lignende Indtagt til Bedste for sig eller Andre; og endelig gives der i Overensstemmelse

med den gjældende Ret Afgang til at omstøde Netshandler, som gaa ud paa Afhændelser til visse Nærbeslagtede og Vaarørende. Disse Netshandler er der undtagelsesvis givet en stor og vid Afgang til at omstøde, fordi det maa erkjendes, at de ikke have Krav paa at opretholdes i saadanne Tilfælde, hvor deres Opretholdelse vil komme i Strid med Kreditorernes Ret.

Smedens der, som jeg bemærkede, i dette første Affnit ikke er gjort meget væsentlige Afvigelser fra den gjældende Ret undtagen paa dette ene Punct, findes derimod væsentligere Afvigelser i det følgende. For det Første indholdes der i det 2det Affnit, som handler om handler om Fremgangsmaaden ved Konkursboers Behandling eller om Konkurs-Processen i egentlig Forstand, ikke faa og væsentlige Afvigelser fra den gjældende Ret, som for en stor Del ville give Behandlingen af disse Boer et andet Udseende, end den nu har. Med Hensyn til Agangen til at fremkalde Konkurs har Lovforslaget saaledes for det Første bibeholdt de 3 gamle bekjendte Maader, nemlig Fallitserklæring fra Debtors egen Side, Undvigelse for Gjæld og Fallitserklæring fra Kreditorernes Side, naar disse tør paatage sig Ansvar for, at Boet er insolvent; men ved Siden af disse 3 gamle Maader, hvorpaa der kan fremkaldes Konkurs, har Lovudkastet skabt nogle nye Maader særligt for det Tilfælde, hvor Debitor er Handlende, idet det nemlig maa erkjendes, at Kreditorernes Interesser i Handelsboer ikke ere tilstrækkelig betryggede ved den gamle Afgang til at fremkalde Konkurs. Det er da saaledes for det Første bestemt, at saasnart en Handlende standser sine Betalinger, kan enhver Fordringshaver erklære ham fallit og faae hans Bo taget under Skiftebehandling. Det bliver altsaa ikke nødvendigt, at man efterviser, at han virkelig er insolvent, hvilket undertiden kan være forbundet med store Vanskeligheder, men det er tilstrækkeligt, at det Faktum foreligger, at han har standset sine Betalinger; saa kan enhver Fordringshaver, baade den, hvis Fordring er forfalden, og den, hvis Fordring ikke er forfalden, baade den, hvem Betaling særlig er negtet, og den, hvem Betaling endnu